

Foto: Kristin Witberg. Raukene på F r .
Design: Mike Mills.

Ansvarlig redaktør:
Ellen Beate Dyvi

Vitenskapelige redaktører:
Nils Roar Gjerdet
J rn Arne Fridrich-Aas

Redaksjonssjef:
Kristin Aksnes

Redaksjonsråd/Editorial Board:
Linda Z. Arvidsson, Ellen Berggreen, Morten
Enersen, Jostein Grytten, Anne Christine
Johannessen, Sigbjørn L es, Nils Oscarson,
Nina J. Wang, Marit  ilo, Ulf  rtengren

Redaksjonskomité:
Jon E. Dahl
Anders Godberg
Malin Jonsson

ABONNEMENT

Abonnementspris for ikke-medlemmer
og andre abonnenter kr 1800,-

ANNONSER

Henv. markedsansvarlig Eirik Andreassen,
Tlf. 22 54 74 30.

E-post:

annonse@tannlegetidende.no

TELEFON OG ADRESSE

Haakon Vils gate 6,
postboks 2073, Vika, 0125 Oslo
Tlf. 22 54 74 00

E-post: tidende@tannlegeforeningen.no
www.tannlegetidende.no

UTGIVER

Den norske tannlegeforening

ISSN 0029-2303

Opplag: 6 400. 11 nummer per år

Parallellpublisering og trykk: 07 Media AS
Grafisk design: Mike Mills

Fagpressens redaktørplakat ligger til grunn
for utgivelsen. Alt som publiseres representerer
forfatterens synspunkter. Disse samsvarer
ikke nødvendigvis med redaksjonens eller Den
norske tannlegeforenings offisielle synspunkter
med mindre dette kommer særskilt til
uttrykk.

LEDER

Den gylne middelvei

Det er februar – og nytt rsforsettene står på prøve, hører vi – gjennom ulike medier. For den som driver med sånt. Jeg hadde ingen slike, og har derfor ingen nederlag   innse, i denne sammenheng.

Jeg var imidlertid på et kurs i januar, med tittelen «  bli mitt beste jeg», sammen med tannleger og andre som jobber i tannhelsetjenesten. Det kan høres ut som et kurs for noen som vil forandre seg, til det bedre.

Positiv psykologi, som vi snakker om her, særlig når den forenkles og kommer i foredrags- eller kursform, er ofte slitosomt, er min erfaring. Spissformulert og oppjaget og, for meg, uhandgripelig. Jeg har ikke så lyst til   ta i det heller.

Jeg har imidlertid skrevet om kurset, i en tekst som gjengir hovedelementene i det som ble sagt, og hva vi gjorde der. Budskapene er gjengitt uten videre tolkning. Dere kan lese selv, og se hvilken mening det gir dere. Jeg sier ikke at det er meningsløst, bare at det ikke passer for meg. Og jeg er veldig klar over at vi mennesker er forskjellige.

Forleden dag kom redningen, eller svaret, trodde jeg – et øyeblikk. En annen psykolog gikk nemlig ut og sa at vi må ta et oppgjør med positiv psykologi. Vi må si nei, og tenke negativt.

Men det skurrer, det også. Det blir bare mer av det samme. Det er blant annet dette «du må» eller «vi må» jeg reagerer på. Jeg må ingenting, jeg.

Og arrester meg gjerne, for at jeg forenkler. Det er jeg klar over. Like fullt, jeg er ikke fornøyd eller fortrolig med hverken den positive eller den negative angrepsmåten.

Det skjer mange ting i livet, og det som fungerer best for meg er   møte eller ta det som kommer, som det er. For meg. Akkurat nå. Ikke prøve på noe annet. Ting er som de er, og så forandrer de seg. Og det tar den tiden det tar. Noe som skjer kan oppleves som veldig tungt. Og da er det det. Helt grusomt, kanskje. Ofte i lang

tid. Eller kortere. Og så f r det kanskje en ny mening.

Saker og ting, hendelser, alt, har poler. Det er ingenting som er bare det ene. Og, like sant: Du ser det ikke f r du eventuelt ser det. Og du må ingenting.

Jeg kommer også på noe annet. Det som Aristoteles snakket om. Den gylne middelvei – mot et ideal som kan kalles selvaktualisering eller selvrealisering. Aristoteles mente at alle ting søker *det gode* som mål for sin virksomhet. Det gode er virkeliggjøring eller aktualisering av de muligheter eller potensiale enhver ting er utstyrt med. Dette, mente han, skaper også velvære eller lykke hos sansende og f lende vesener. Og da betyr lykke noe annet enn nytelse.

Aristoteles sa videre at det gjelder   finne et slags midtpunkt mellom to ytterligheter. Mot, for eksempel, som regnes som en fin ting, ligger midt mellom feighet og dumdristighet, og gavmildhet ligger mellom  dselhet og gjerrighet.

Moderne filosofer har ofte forkastet Aristoteles' lære om den gylne middelvei og begrunnet det med at tankegangen har vært antikvert og moralistisk. Noen nyere filosofer mener imidlertid at Aristoteles' middelvei kan forstås som balanse, mer enn som moderasjon. Det gjør middelveien til noe dynamisk og kontekstuellet. Hvert menneske har sin middelvei. Den er relativ, i forhold til oss selv. Hver og en er i likevekt når vi unngår ytterlighetene i oss selv, og i stedet treffer balansepunktet. Og ditt balansepunkt er noe annet enn mitt. Jeg kan med andre ord være ganske sprø i dine øyne, og samtidig oppleve   være i balanse, i meg selv.

Tidende er helt i balanse, også denne gangen; med mye fag – fortsatt nordisk, noe aktuelt, noe debatt og litt av alt det vi pleier   ha med. Vi håper alle får noe som treffer dem.

Ellen Beate Dyvi

Foto: Kristin Witberg